

РЕШЕНИЕ

№ 3914

гр. София, 30.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в
публично заседание на 03.11.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **3832** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 233 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба вх. № 10132 от 21.05.2010 година, подадена от А. П. К., срещу Заповед рег. № 266/13.05.2010 г., издадена от заместник Н. на 06 Районно управление Полиция на Столична дирекция на вътрешните работи (С.), с която му е наложено наказание писмено предупреждение за срок от три месеца, считано от датата на връчване на заповедта.

В обстоятелствената част на жалбата се твърди, че заповедта, с която е наложено дисциплинарно наказание се оспорва като издадена в нарушение на административно-производствените правила и в явно противоречие с материалноправните разпоредби. Според жалбоподателя, заповедта е издадена от некомпетентен орган и не е мотивирана. От съдържанието ѝ не може да бъде направен безспорен извод в какво се изразява вмененото му нарушение на служебната дисциплина. Релевира довод за допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в това, че не му е предоставена възможност да представи писмени обяснения и не е изслушан от дисциплинарнонаказващия орган преди да му бъде наложено дисциплинарно наказание. Твърди, че наложеното дисциплинарно наказание, въз основа на констатираните в заповедта нарушения на служебната дисциплина е неотнормосимо спрямо цитираните в мотивите на заповедта разпоредби на ЗМВР и ППЗМВР. В заключение е формулирано искане оспорената заповед да бъде отменена

като незаконосъобразна.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, юрисконсулт К оспорва жалбата и изразява искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

До Н. на 06 Районно управление Полиция при С. е адресирана докладна записка относно извършен анализ за допуснати престъпления в охраняеми маршрути от група ООР през периода 01.04.2010г. – 20.04.2010г. и задържани лица извършители на престъпления на територията на 06 РУ – С.. Докладната записка е изготвена от Н. на група ООР при 06 РУ – С. и със същата е констатирано, че през проверявания период по време на работа на служителите от 04 –ти взвод са били извършени 11 престъпления, от които 7 в охраняеми маршрути. Направено предложение да бъде потърсена дисциплинарна отговорност от полицейски инспектор А. К., на основание чл. 226, ал.1, т. 2 от ЗМВР във връзка с чл. 226, ал.1, т.7 от ППЗМВР. На основание изложеното в докладната записка е издадена Заповед № 266/13.05.2010 г., с която на А. П. К. – полицейски инспектор III степен в група Охрана на обществения ред, сектор Охранителна полиция при 06 РУ - С., ръководител на 04-ти взвод, на основание чл. 226, ал.1, т. 2 от ЗМВР, вр. чл. 226, ал.1, т. 3 от ППЗМВР е наложено дисциплинарно наказание писмено предупреждение за срок от три месеца, считано от датата на връчване на заповедта. Последната е връчена на А. К. на 15.05.2010 г. и оспорена по съдебен ред с жалба, вх. № 10132/21.05.2010 г. на Административен съд – С. град.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира, че жалбата е подадена в рамките на законоустановения срок съгласно чл. 149, ал.1 от АПК, от лице, което притежава процесуална легитимация по смисъла на чл. 147, ал.1 от АПК и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, по смисъла на чл. 228, т. 4 от ЗМВР, вр. чл. 226, ал.1, т. 3 от ЗМВР. Обстоятелството, че в заповедта не е посочена законовата разпоредба, на основание на която заместник началникът на 06 РУ на С. разполага с компетентност да наложи дисциплинарното наказание не води до нищожност на заповедта. Компетентността на административния орган произтича от цитираните по-горе норми на ЗМВР и предвид заповед № I з – 1077 от 07.07.2006 г., издадена от министъра на вътрешните работи (обн. ДВ, бр. 62 от 01.08.2006 г., в сила от 30.08.2006 г.), видно от която зам.началник на РУ е длъжност по – висока от длъжността началник на сектор.

Спазена е императивната разпоредба на чл. 229, ал. 1 от ЗМВР, която задължава дисциплинарна наказващият орган преди налагане на наказанието да изслуша служителя или да приеме писмените му обяснения. Законодателят е предвидил алтернативно условията: или да бъде изслушано лицето, или да му бъде осигурена възможност за даване на писмени обяснения. Видно от данните по преписката А. П. К. е отказал да даде писмени обяснения във връзка с отразеното в докладната записка относно извършен анализ за допуснати престъпления в охраняеми маршрути от група ООР през периода 01.04.2010г. – 20.04.2010г. и задържани лица извършители на престъпления на територията на 06 РУ – С.. Това обстоятелство е отразено в протокол от 12.05.2010 г., удостоверено с подпис на жалбоподателя.

Оспорената заповед е издадена при липсата на мотиви. Видно от съдържанието на заповедта, служителят е наказан за това, че за периода 01.04.- 20.04.2010г., от

извършения анализ на допуснатите престъпления в охраняемите маршрути на група Охрана на обществения ред и задържаните лица е установено, че най-голям брой престъпления са извършени в охраняемите маршрути по време на работа на 04 взвод, ръководен от полицейски инспектор А. К., който не е изпълнил в пълен обем задачите, възложени в чл. 2, ал.1, т. 1 и 2 от Инструкция № I-2295/2006г. Според посочените разпоредби на Инструкцията за патрулно-постовата дейност на МВР, приета със Заповед № Из-2295/08.12.2006 г. на министъра на вътрешните работи патрулно-постовата дейност е вид охранителна дейност, която се осъществява чрез система от административно-правни, организационни и изпълнителски способности, насочени към реализиране на основните функции и задачи на Министерството на вътрешните работи за опазване на обществения ред и осигуряване безопасност и контрол на пътното движение и противодействие на престъпността и превенция. Дисциплинарнонаказващият орган не е конкретизирал действията, които са извършени, съответно не са извършени от А. К., в качеството му на ръководител на 04-ти взвод, както и не е обосновал връзката между констатираните престъпления, извършени в охраняемите маршрути и действията на 04-взвод, респ. на ръководещия взвода А. К.. Липсата на конкретни мотиви, сочещи неизпълнение на конкретни задължения или посочването на конкретно нарушение, довело до създаване на предпоставки, благоприятстващи извършването на закононарушения в охраняемия район засяга правото на защита на служителя. Последният е поставен в невъзможност да разбере за какво нарушение на служебната дисциплина се ангажира дисциплинарната му отговорност, съответно е поставен в невъзможност и да организира защитата си срещу обвинението за конкретно нарушение.

Съгласно разпоредбата на чл. 226, ал.1, т. 3 от ППЗМВР дисциплинарно наказание писмено предупреждение се налага за небрежност в служебната дейност, забавено или лошо изпълнение на заповед. Поради липсата на мотиви не може да се разбере защо административният орган е приел, че в качеството си на ръководител на 04-ти взвод при 06 РУП на С. А. К. е проявил небрежност, както и каква е връзката между вмененото на К. нарушение и извършването на закононарушения в охраняемите маршрути по време на работа на служителите от 04 взвод. Мотивите на административния акт представляват единство от фактическите и правни основания за издаването му, като наличието им в акта дава възможност на адресата да разбере волята на органа и да защити правата и интересите си пред съда, ако счита, че същите са нарушени. Мотивите имат съществено значение и за съда, за да вземе правилното решение по заявения спор, затова те са по правило неотменим реквизит на административния акт, съгласно общата разпоредба на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК и липсата им представлява основание за отмяна на издадения административен акт.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – С. град, I – во отделение, 16 - ти състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед рег. № 266/13.05.2010 г., издадена от заместник Н. на 06 Районно управление Полиция на Столична дирекция на вътрешните работи.

Решението подлежи на касационно оспорване пред Върховния административен съд на

Република Б в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: